

În fața șemineului

Ramtha

Traversând râul

Când o să scăpați de nevoia de a vă mai scuza, veți rămâne prezenți și veți trece în starea analogică într-o clipă. Într-un moment analogic nu există urme de pași. Urmele se măsoară numai în trecut. Urmele nu se măsoară niciodată în momentul prezent. Cum poți să măsoari urmele cuiva, dacă persoana tocmai stă pe ele? Dacă puteți să luați asta

și să o aplicați – și asta vă încurajează să fiți cinstiți cu voi înșivă și vulnerabili la autocritică – atunci așa o să fie.

O să trebuiască să vă uitați la voi înșivă și să spuneți „Asta sunt – și unde am ajuns, cu asta? Am ajuns așa prin viața pe care am trăit-o“. Dacă asta nu vă place, atunci încetați să mai trăiți viața pe care ați trăit-o. Și acum începem să înțelegem cuvântul „schimbare“. Acum începem să înțelegem că trebuie să vă nașteți din nou.

Editura M.M.S.
Copyright © JZ Knight 2002

Încetați să vă mai învinuiți părinții. Dacă aveți o urmă de împotrivire care zăbovește în voi și de care nu puteți să scăpați, atunci trebuie să mergeți mai departe și să dați curs acelei împotriviri. Trebuie să o faceți imediat și să o faceți până la capăt, pentru că altfel, împotrivirea aceea va sta mereu în calea momentelor voastre de glorie. Vă va jefui aceste momente – și pentru ce? Pentru un gând despre ce ar fi putut să fie. E foarte greu să vă imaginați pe voi înșivă lipsiți de trecut, dar tocmai asta trebuie să faceți.

Lipsa de urme nu face decât să abolească cearta din familie, învinovățirea și vina, remușcărilor, rușinea, aroganța. Nu face decât să le demită și să le dea la o parte. Iar ceea ce veți găsi nu mai este mama sau tatăl, ci Dumnezeu, oameni în viață care au greutăți și care își trăiesc propriile lor împotriviri. Nu le mai luați niciodată asupra voastră. Nu mai simțiți niciodată învinovățire pentru faptul că ei și le-au luat asupra lor. Nu vă simțiți niciodată vinovați. Nu simțiți niciodată rușine. Le dați voie să fie.

Și ce importanță are asta, pentru ceea ce faceți voi? Dacă încetați să mai trăiți în trecut, s-ar putea să aflați că sunteți un geniu în prezent. Dacă încetați să mai trăiți în trecut, s-ar putea să descoperiți că aveți energie în prezent. Știați că, atunci când nu lăsați urme și când practicați asta zilnic, în voi nu există nicio referință la incapacitate? Niciuna. De unde să vină incapacitatea? Mai mult, atunci când practicați asta, ce anume nu puteți să faceți? Nu există nicio referință care să vă fi arătat în trecut că erați capabili numai de anumite lucruri. Dacă nu aveți un astfel de punct de referință, atunci ce să fie, ce nu puteți să faceți?

O să vă mai spun ceva. Atunci când vă eliminați trecutul și refuzați să mai lăsați acele urme și refuzați să mai mergeți acolo în fiecare zi, nemalevenind acolo, atunci s-ar putea să vă dați seama că, în prezent, toată nefericirea de care ați suferit în toți acești ani se va pierde dintr-o dată și că încep să apară o libertate și o bucurie fără precedent. De ce? Pentru că nu mai există curse înapoi. Poate că vă veți da seama că, în tot acest timp, chiar ați fost un suflet fericit și că aveți nevoie să exprimați acest lucru.

Bucuria este deja în voi. Ea este strălucirea Spiritului lui Dumnezeu care se deplasează prin voi. Lumina sa splendidă este blocată doar de umbrele împotrivirii, ale vinovăției și ale mâniei, de umbrele eșecului de sine și ale lipsei. Atunci când le dăm la o parte, lumina și prezența Spiritului Sfânt sunt în deplinătatea puterii lor. Asta este ceea ce se numește cel curat întru minte, curat întru Spirit, curat la trup.

Curățenia în trup nu are nimic de a face cu regimul alimentar. Curățenia în trup înseamnă că trupul ascultă de minte, că este flexibil și pliabil și că acceptă Spiritul – și că funcționează ca o harpă. Când mâna fremătândă a Spiritului trece peste creierul, peste mintea, peste corpul sinelui, ea atinge o coardă armonică, și anume bucuria. Ce ziceți, nici măcar nu trebuie să vă chinuiți să fiți asta. Deja sunteți asta. Gândirea înapoi v-a făcut să vă stratificați. Când nu există o astfel de gândire, există spațiu ca să fiți Sfântul Spirit.

Mai e ceva ce ar trebui să știți. Niciodată n-o să vă vindecați, dacă trăiți cu resentimentul a ceea ce ar fi putut să fie în trecut. Niciodată, niciodată n-o să vă vindecați. Mai mult, cei mai mulți dintre voi veți putea doar să vă ușurați suferința pentru câteva clipe, dar ea va reveni în plină forță.

De ce nu veți fi niciodată vindecători? Pentru că ura de sine, blocată în imaginile acelea ridicole la care vă întoarceți în fiecare zi ca scuză, întărește boala de astăzi. Nu putem niciodată să vindecăm o astfel de persoană, decât dacă o decapităm. Atunci o vindecăm. Sau dacă facem o lobotomie spirituală – și atunci e rezolvat.

